

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **R. S.**, právně zastoupeného advokátem Mgr. Eduardem Benešem, se sídlem Na Rozcestí 6, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 12. 2007, č. j. 47 Az 30/2007 - 18,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna advokáta Mgr. Eduarda Beneše **se určuje** částkou 2856 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 5. 10. 2007, č. j. OAM-10-456/LE-C09-C09-2007, Ministerstvo vnitra (dále jen „žalovaný“) zamítlo žádost žalobce (dále jen „stěžovatel“) o mezinárodní ochranu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Stěžovatel proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu, kterou Krajský soud v Praze zamítl podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), rozsudkem ze dne 31. 12. 2007.

Rozsudek stěžovatel napadá kasační stížností, a to z důvodů obsažených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.

Krajský soud stěžovateli nejprve ustanovil usnesením ze dne 12. 3. 2008, č. j. 47 Az 30/2007 - 39, právním zástupcem Mgr. Eduarda Beneše. Následně krajský soud zjistil z doručky usnesení o ustanovení advokáta, z informace od žalovaného a z informace od Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie, že je stěžovatel neznámého pobytu, a proto mu pro řízení o kasační stížnosti ustanovil usnesením ze dne 16. 4. 2008, č. j. 47 Az 30/2007 - 44, také opatrovnici, a to administrativní pracovníci Krajského soudu v Praze Z. V. Posléze předložil spis k rozhodnutí o kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle ustanovení § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce). Ze soudního spisu přitom plyne, že podle informací Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké

a pohraniční policie ze dne 8. 4. 2008 (č. l. 43 soudního spisu), podle informací žalovaného ze dne 28. 3. 2008 (č. l. 42 soudního spisu) a podle doručky usnesení krajského soudu uložené na č. l. 41 soudního spisu je stěžovatel neznámého pobytu poté, co opustil Zařízení pro zajištění cizinců Bělá-Jezová.

Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti z důvodu neznámého místa pobytu stěžovatele podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu zastavil, a to poté, co byla odmítnuta advokátova nezdůvodněná námitka podjatosti členů senátu usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2008, č. j. Nao 86/2008 - 64.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

Stěžovateli byl právním zástupcem pro řízení o kasační stížnosti ustanoven advokát Mgr. Eduard Beneš; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokáta částkou 1 x 2100 Kč za jeden úkon právní služby – doplnění kasační stížnosti - a 1 x 300 Kč na úhradu hotových výdajů - v souladu s § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů, celkem tedy 2400 Kč. Vzhledem k tomu, že je advokát plátcem daně z přidané hodnoty, navyšuje se tato částka o 456 Kč na celkových 2856 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Advokát sice požádal ve svém podání z 21. 7. 2008 celkem o 8 568 Kč za domnělé tři právní úkony, z nich mu však lze přiznat právě a pouze doplnění kasační stížnosti k výzvě soudu, byť i ono se omezilo toliko na zopakování tří písmen § 103 odst. 1 s. ř. s., jež ve své kasační stížnosti uvedl již stěžovatel.

Advokátovi naopak nepřísluší odměna za převzetí a přípravu věci, neboť nijak nedoložil, že proběhla první porada s klientem, která je nedílnou součástí právního úkonu přípravy a převzetí věci, je-li advokát ustanoven soudem. V daném případě nemá soud pochyb o tom, že tato porada neproběhla, když je stěžovatel neznámého pobytu, a advokát ani neprovedl žádný úkon, kterým by poradu nahradil. Jím je např. nahlédnutí do soudního spisu, jak bylo konstatováno i v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, sp. zn. 2 Azs 50/2008 (publ. na www.nssoud.cz).

Stejně tak advokátovi nelze přiznat odměnu ani za úkon označený „podání advokáta soudu ze dne 21/7/2008“. Tímto podáním byla námitka podjatosti soudců. Za situace, kdy tato námitka nebyla nijak zdůvodněná a omezila se pouze na návrh na jmenování jiného senátu pro jejich poměr věci, a jako taková byla také odmítnuta, je až příliš zjevné, že smyslem tohoto úkonu nebylo chránit práva a oprávněné zájmy zastupovaného stěžovatele, ale právě zvýšit počet odměňovaných úkonů na tři. Za takový úkon ovšem odměna nemůže příslušet, již proto, že podle uvedeného usnesení ze dne 24. 9. 2008, č. j. Nao 86/2008 - 64, takováto námitka není dokonáným úkonem splňujícím podmínky § 8 odst. 5 s. ř. s., tudíž nemůže být jako úkon ani odměněna. Pominout nelze ani to, že přistoupením na tuto „hru na úkony“ by se Nejvyšší správní soud zpronevěřil povinnosti hospodárnosti nakládání s finančními prostředky státu.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. listopadu 2008

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu